Одкриваються рани —
Давні рани, нудьгою роз’ятрені знов…
І червону, гарячу мов полум’я, кров
Вже не стримує зілля омани.
Одкриваються рани…

Рани, серця рубіни!
Ви — єдиний той дар, ви — той скарб жебрака,
Що дала йому з ласки кохана рука
На розстанні, в останні хвилини…
Рани, серця рубіни!..

О, рубіни червоні!
А хто ж вам дав багровість і полиск огня?
Моя гордість, ображена гордість моя,
Що тримала мій гнів на припоні.
О, рубіни червоні!..

1911